

ци има на сънта !

Мара Радости ! Зи мене радости !... Де като етази война !, не биде-

Дрина Ехъ, че да може да се свърне по скоро !

Мара / Вмислена, вдига изведнажъ глава/Заде не ходълажениетъ на вой-
на ! е било избогатя прилично, кога съм сърбия удовредих на този

Дрина до Чудна си. Там искат и не сподаснето съмня да послушават съпти

Мара / Възбудена/Усъдамъ сили - такива сили !, ако сънта е - Иван

Дрина Чудна си пойкога, чедо ! Многе идти съм се чудила на ума ти.

Помниш ли когато Янка певлече хораха съ колата ! Да те бъхме
еставили - ще да се хвърлиш подиръ имъ ! Чудна си, наистина !

Мара Кога гледамъ какъ става на бойните поле, питамъ се, защо
неможе единъ човѣкъ да даде живота си, тада не се избива телко-
ва сънть !

Дрина Какви мисли ти идватъ пойкога, чедо ?

Мара Едно време какъ Давидъ излязълъ сръцу Голията ! та пъкъ азъ....

Дрина Остави тия приказки, чедо...

Изчакане.

Чува се далечень нисъкъ на кукумявка. Извират съ хранищъ

Дрина / Хвада подъ ръха Мира/ Хайде да ходимъ. време е за легане...
пъкъ и тия кукумявки. На зло скъ забълъжила съмъ... почнатъ ли
да плачатъ - все несрѣта ще бъде.... Да си ходимъ / излизатъ/.

ИЗЧАКАНИЕ ВТОРО. Росица, тъто това лътъ -

на Тронна палата. Полунеци. Въ троноветъ стоятъ мълчеливи: Нико-
димъ, Владиславъ, Людмилъ, Куманъ, Андронъ, Макавей и Игнатъ. Драго-
миръ е на страна и едва се сдържа на едно място.

Изчакане. Тъто частници да покажатъ то съ да поставятъ знова, когото казва

Куника. Влизат Тихомиръ. кий ще злов отъ балкана съзижда

Тих. / земъ влизат, извиква / Царътъ!. Извиратъ да възнесатъ и то единъ

злов. Вънъ се чуватъ тръби. и възгласятъ, че войната ще съсипиши.

Явява се царътъ съ свитата си.

/Съ наведена глава стива на трона си /

и човекъ свитата излизат. ако добре, човекъ! Подобре - ръки имъ, когато ще

издългатъ и дълбоко мълчание.

Шушманъ. Велики боляри и вие моя воеводи ! Свикахъ ви да обсъдимъ въпроса
можемъ ли да предъложаваме войната при онова, съ което разполагаме.

Въпросътъ е съдбеносенъ за нашето скъпо отечество - и за това ис-

камъ всъки да се искаше най свободното.